

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimci nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenj petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Konec anarhije.

Nečuvane dogodbe v parlamentu obudile so občno ogorčenost, in čujejo se glasovi, da bi bilo najbolje, ako se naredi konec vsemu parlamentarizmu, češ, saj ni upanja, da se razmere premene, da se omogoči redno in mirno delovanje.

Ne dvomimo, da ima jeden del nemških poslancev res voljo, onemogočiti vanko parlamentarno delovanje in speljati parlamentarizem sploh ad absurdum. To je tisti del nemških poslancev, kateri sploh deluje in kateri je, s poznavši, da je dandanes ponudna revolucija nemogoča, uprizoril revolto v parlamentu.

Mej nemško inteligencijo se nabajajo sedaj državi naši najnevarnejši elementi. Zunanji parlamenta niso v stanju, kaj uprizoriti, kar bi bilo državi na škodo, in omejiti se morajo na razširjevanje svojih veleizdajskih idej, toda v parlamentu samem so imeli svobodne roke, ker je državnozborni optavilnik tako pomanjkljiv, da predsednik absolutno nič ne more storiti proti resistentnim poslaneom. Moč predsednikova je iluzorna, in valed tega zamore mala kopica poslancev storiti, kar hoče, more uprizoriti največje škandale, ne da bi predsednik mogel dotičnikom do živga.

Prav radi tega je bil možen veliki, za naš parlament sramotni škandal, kateri se je zgodil v predčerašnji seji, in zadnji čas je še bil, da je desnica poskrbela za premembo pravilnika, za tako premembo, po kateri ima predsedništvo in ima zbornica sama vsaj toliko disciplinarne moči, kakor jo ima speaker angleškega parlamenta ali predsednik francoske zbornice.

Potreba take premembe se je iskala tudi včeraj. Komaj je bil predsednik Abrahamowicz ustopil v dvorano, začeli so ga nemški kulturorosi obsipati s najdranejšimi in najpodlejšimi psovki in sicer tako, da je moral sejo pretrgati.

Toda v tem se je bila desnica središla na odločen korak in ga tudi izvršila. V imenu cele

desnice je grof Falkenhayn predlagal, zbornica naj brez debate sklene premeniti provizorično sedanji pravilnik in naj določi:

1. Ako kateri poslanec navzlic dvakratnemu opominu v svojem govoru, s mejklici ali s svojim vedenjem surovo žali parlamentarno dostojnost ali če zadržuje z izgrediv in drugimi nasilstvi obravnave, ima predsednik pravico, izključiti dotičnega poslanca za tri seje, na predlog predsednikov pa ga sme zbornica izključiti k večjemu za 30 dni. Dotični sklepi se store brez debate. Ako bi se poslanec izključenja prostovoljno ne udal, ima predsednik pravico, da ga dá iz zbornice odstraniti, in sicer po eksekutivnih organih, katere mu da vlada na razpolaganje. Izključen poslanec izgubi dijete sačenši od dneva izključenja pa do dneva, ko je zopet nastopil svoj vstop v zbornico. Izključen poslanec ne sme vstopiti v parlamentovo poslopje ves čas, za kateri je izključen.

2. Vlada se pozivlje, dati predsedniku za vzdrževanje reda potrebne eksekucijske organe na razpolaganje.

3. Tiste določbe sedanjega pravilnika, katere ne soglašajo s temi določbami, se suspendirajo za toliko časa, dokler se pravilnik zakonitim putem ne prenaredi.

Falkenhaynov predlog je Nemce skrajno raztogotil. Obsipali so Falkenhayna s surovimi psovkami, upili, razgrajali in razbijali po mizah, Wolf pa je vzel piščalko in nanjo piskal, da so si poslanci kar ušesa mašili.

Valic hrupu je predsednik dal Falkenhaynov predlog na glasovanje, povdarjaje, da je ta predlog silobran proti uničenju parlamentarizma, silobran proti revoluciji v parlamentu, in zbornica je predlog vsprejela.

Mej glasovanjem, zlasti pa po glasovanju so Nemci zopet uprizorili velike škandale. Nekateri so skušali siloma naskočiti predsedništvo. Tulili so, razbijali in piskali, psovali predsednika Abrahamowicza, ministerskega predsednika grofa Badenija in

železniškega ministra Guttesberga, potem pa pod vodstvom dr. Lemischa jeli skakati čez ograjo okrog predsedništva. Pahnilo so predsednika Abrahamowicza v stran in zasedli predsedništvo, pred vsemi Lemisch, Hohenburger, Dobernig in Wolf, tako da je moral Abrahamowicz zapustiti dvorano. Hrup je trajal dolgo. Ko se je polegel, se je vrnil Abrahamowicz in zaključil sejo.

Upajmo, da je bil to zadnji škandal! Opravilnik je sedaj izpremenjen in želeti je, da se njegove določbe izkoristijo z vso krutostjo in brezobzirnostjo. Red se mora narediti in Nemci se morajo naučiti dostojnega vedenja. Anarhiji se mora narediti konec in z novim pravilnikom se tudi naredi.

V Ljubljani, 26. novembra.

Odstop grofa Badenija. Antisemitska „Reichspost“ javlja, da je izvedela iz povsem zanesljivega vira, da kani Badeni sredi decembra, po sprejetju provizorija, odstopiti, na njegovo mesto pa stopi začasno sedanji domobranski minister, grof Welsersheimb. — Neverjetna je ta vest. Da bi odstopil Badeni po sprejetju provizorija, ni vzroka. Sicer pa je tudi istina, da je Badeni že jako naveličan svoje dokaj neprijetne službe.

Hrvatske volitve Dne 1. decembra se vrše v Doljni Stubici dopolnilne volitve za deželni zbor. Oktajno glavarstvo je odredilo v ta namen priprave, ki so naravnost klasične. Volilci morajo priti po svoje certifikate osebno; za to sta določena le dva dneva in vsak dan samo dve uri! Misli si moremo, koliko kmetskih volilcev ne bo utegnilo priti prav ob tisti uri h glavarstvu. Brez certifikata pa se bo smel nihče na volišče. Za volišče je določen glavni trg v Stubici! Trg bodo stražili orožniki in policijsti. Zares, to bo vzor svobodne volitve.

Grof Goluchowski in grof Caprivi. V svojem eksperimentu je dejal grof Goluchowski: Kakor sta bila 16. in 17. vek izpolnjena z verskimi boji, kakor je prinesel 18. vek idejo liberalizma in kakor je označen 19. vek z ljutimi narodnost-

LISTEK.

„Pariz“.

Ali ni to čudno? Vse zabavlja, bujska in prepoveduje, in vendar se prav ves literarni svet zanima, kadar izide novo delo Emila Zole. Že leto dni naprej prinašajo časopisi poročila in skrivnosti iz Zoline literarne delavnice; kadar pa sogleda beli dan nov roman, tedaj nastane v hipu cela literatura o njem. Jedni povzdigujejo delo do nebes, drugi iščejo po slovarjih besed, da bi pisatelja bolj oblatili in pobili. Občinstvo pa se trga za naj-novejše delo, naroča, kupuje, čita in raspravlja, da se smeje srce i pisatelju i založniku. Tolike hvale se ni žel noben literat, toliko graje ni doživel še noben pisatelj, kakor Zola, a dela nobenega pisatelja niso toli razširjena, kakor prav Zolina. Zadnji njegov roman „Rim“ je začel izhajati hkrati v francoskem, italijanskem in nemškem jeziku.

Isto se ponovi tudi sedaj.

Zolin najnovejši, težko pričakovani roman je začel namreč pred par dnevi izhajati v francoskem listu „Journal“. Roman „Pariz“, kateri izvestno ne bo vzbujal samo radi svoje velikanske snovi splošne pozornosti, kakor so jo vabujali sploh vsi Zolini romani, se odlikuje posebno zato, ker pisatelj, živčič tam v Parizu, pozna popolnoma vele-zanimivo življenje tega modernega mesta in mu ni

bilo treba tega šele študirati in ogledovati. Roman „Pariz“, s katerim je Zola završil svojo trilogijo: „Lurd — Rim — Pariz“, je baje najboljšo in največje delo pisateljevo.

Zola sam je pravil nekemu žurnalistu „Tempa“ o svoji knjigi to le:

„Pariz“ ima več dramatičnega življenja in več izpreminjajočega se dejanja nego „Rim“. Opisovalni del obsega le par strani, ker so bolj obširni opisi različnih krajev Pariza že v mojih prejšnjih romanih. Tako so n. pr. opisane prodajalne izložbe v „Au Bonheur des Dames“, veliki trg v „Ventre de Paris“, delavski del Pariza v „Assommoir“ itd. in je sploh jako nevhvaležno delo opisovati Pariz. Ob času tukajšnje svetovne razstave l. 1867. je hotela neka skupina pisateljev napisati nekaj takega. Obsežna knjiga, katere uvod je spisal menda Victor Hugo, se je prodala le v prav maloštevilnih izstikih in je bila kmalu čisto pozabljena. Ta izkušnja mi je koristila. Sploh ne bodi „Pariz“ nikakršna „potna knjiga“; istotako bi se ne strinjalo s mojim poklicem romanopisca, ako bi napisal zgodovino tega mesta, ki je sedaj prav tako mesto vseh mest, kakor je bil včasih Rim. Torej nikak „plagijat“, ne „potna knjiga“, ne „zgodovinski spis“. Mislim, da se mi je posrečilo, cgaiti se teh treh težav, seveda ne brez truda.

V romanu nastopa mnogo oseb v milienju, čigar vse karakteristične posebnosti se vidijo že na

njih; finančniki, literati, učenjaki, umetniki, ljudje boljše družbe, proletarijat, politiki... Prosil bi Vas, da pomirite vse tiste, kateri so me dolžili že naprej, da sem portretiral živeče osebe. To ni bil nikdar moj namen in ne strinjalo se bi z mojo previčnostjo. Ljudje, ki se zanimajo le za škandale, bodo torej prevarjeni.

Pariz občara in navduši vsakega tujca, tam bolj drag mora biti srcu Parizana. Jaz ljubim in občudujem to mesto. Vendar kakor tisti kotel čarovnic v „Macbethu“, skriva tudi Pariz v sebi vsega nekaj: najhujše in najboljše, plemenite lastnosti, ostudne bolezni, herojičao samozatajevanje in naj-nižja hudočelstva; skratka: vse različne pojave človeške narave. Nikak zastor ne pokriva njegovih grehov v moji knjigi; če se zdi komu vsled tega, da sem grešil proti pietati, storil sem to samo radi tega, da se pokažejo izvanredne prednosti Pariza v tem lepšem sijaju. — Na tem ognjišču vede in dobrote hoče ogreti abbé Froment, junak cele trilogije, svoje srce. Tu šele zadobi pojem o veri, bodočnosti, o prihodnjem boljšem socialnem stanju, kateri se razvija v ogromnem delu tega mesta dan na dan... Abbé ki je zapustil v srcu nezadovoljenja i Rim i Lurd, najde šele v Parizu, kjer prebije trije let, svojo notrajo zadovoljnost...

Navedene misli so glavna nit cele trilogije. In konec, katerega sem označil tu, odgovarja mo-

nimi boji, prav tako prinese 19. vek nov boj, gospodarski boj. Prekomorske države so Evropi sila nevarne, zato treba, da se zvežejo vlasti, ter da složno, rama ob rami odbijajo naskoke Amerike. Graf Caprivi, bivši nemški kancelar, je leta 1891. izrekel isto misel. Tudi on je kazal na veliko nevarnost, katera grozi Evropi v bodočem veku na gospodarskem polju. Države, ki so sedaj vele-vlasti, postanejo materialno ničevne državnice. Ako hočejo evropske države obraniti svoje svetovno stališče, tedaj se bodo morale tesno zjediniti. Prišel bo čas, da države spoznajo, koliko pametnejšega in nujnejšega dela imajo, kakor da druga drugi piše kri, ker bodo v gospodarskem boju primorane zastaviti vse svoje moči za obranitev svojega obstanka.

Avstro-ogersko ruska zveza. „Nov. Vremja“ pišejo: Se nikdar ni znanja minister Habsburške monarhije tako odkrito in naravnost priznal nesobičnosti ruske politike v krščanskem orientu. Noben prednik Goluchovskega se ni odločil razpravljati to vprašanje v toli odličnem tonu, dasi nima naša vlada na Balkanu nobenih drugih namenov, kakor zavračati sebične namene nekaterih evropskih vlastij. Odločne izjave grofa Goluchovskega smatramo za prevažen dokaz resne izpremembe v sazorih dunajskega kabineta glede onih našeg, katere mora vršiti na Balkanu. Polg-trosveze in francosko ruske zveze obstoja sedaj tudi avstro-ogersko ruska zveza z ozirom na orijentsko vprašanje. Pri sedanjem položaju Evrope je to dejstvo jako važno in pomirljivo.

Nemiri mej Albanci. V zgornjem delu Albanije je začelo mej narodom zopet prav nevarno vreti. Albanci se upirajo vojaški službi ter nočejo plačevati davkov. Mnogo krajev se je dvignilo z orožjem proti turškemu oblastvom, in vlada je poslala v Verisovič in okolico deset bataljonov vojakov. Na-dejajo se, da se udačč Albanci brez prelivanja krvi. Položaj je tolikaj kritičnejši, ker so Albanci sedaj dobro oboroženi ter so po grško-turški vojni še vedno jako bojevit.

Afera Dreyfus-Eszterhazy narašča. Preiskovalna enketa, kateri načeljuje general Pellieux, je poklicala iz Tunisa polkovnika Picquarda, ki bo danes zapriščen in zaslišan kot glavna pričča proti Eszterhazyju. V stanovanju Eszterhazyja in Picquarda so bile že preiskave ter so našli važne listine. Židovski časopisi prinašajo vsak dan nove podatke, ki naj bi dokazali Dreyfusovo nedolžnost, antisemitski časopisi pa trdijo, da je vsa afeta sad najseesramnejšega židovskega sleparenja, ki boče nedolžnega Eszterhazyja uničiti.

Dopisi.

Iz celovške okolice, 22. novembra. Kdor natančneje premišluje žalostni položaj, v katerem životarimo korčski Slovenci že od nekdanj čen, posebno pa v zadnjem času, ko takorekoč bijemo ljuti boj za svoj narodni obstanek, ta se mora po vsaj pravici vprašati, če je sploh mogoče, da pojde še znanprej tako dalje. Mislim, da bode vsak treznomisleč in razsoden Slovenec brez ozira na načela, katera tudi nas Slovence ločijo v različne stranke, zanikal to vprašanje. Znano je ramreč, da je naše

jemu lastnemu naziranjju o sreči sedanjosti, o vzvišenosti človeške usode, kadar bode človeški družbi jedini temelj „delo“.

Is h koncu pravi Zola: „O tem svojem delu sem pripravljena slišati prav taiste kritike, katera sem že čul o vseh prejšnjih svojih spisih. Upam pa, da bodo po moji smrti drugače sodili, saj bodo spoznali, da nisem bil niti pesimist niti pohujšljivec. Kdor poje vedno življenju slavo, tisti ni pesimist, in nikak pohujšljivec ni, kdor ne-utrudljivo oznanja velike dobrote dela. Ako prečitete mojo romansko serijo: „Rougon-Macquart“, čitali bode na vsaki strani ljubezen do življenja in navdušenje do dela... Nič ni hujšega, nego je puščoba in smrt. Smer, katero sem jaz izoral na nevhvaležnem polju literature, je ljubezen do dela in do življenja. Laž je torej, da sem hotel duhove pokvariti in oplahiti jih; in kakor me taki nazori malo brigajo, mislim tudi, da izginejo prej ko prej...“

Želeti je, da izide v dobrem slovenskem prevodu vsaj nekaj poglavitih oddelkov slavne trilogije „Lurd — Rim — Pariz“. Tu bi spoznali vso gigantičnost Zolinih sujetov in prekrasne, elementarno uplivajoče prizore v tem postičnem, dasi realističnem delu Zole tudi oni Slovenci, ki mečejo blato nanj in na njega učence, dasi jim je ta trilogija do cela neznana! K. G.

vzorno „Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ povodom poslednjih volitev bodisi v deželai kakor tudi v državni zbor sklenilo nekak kompromis s tukaj na Koroškem obstoječo katoliško ali konservativno nemško stranko, in sicer vled izrecnega zahtevanja našega knezoškofa dr. Kabnra, ki je — kar bodi posebno poudarjano — hotel, da obe društvi vsajemno postopati za časa volitev. No, ali se je pa s tem ubrala tudi prava struna, ni namen teh vretic tu podrobneje razpravljati, saj se bo to že sčasoma pokazalo. Toda sodeč po postopanju nemške katoliške ali konservativne stranke in po pisavi glavnega glasila te stranke „Käntner Zeitung“ se je bati, da to „so delovanje“ za nas Slovence ne bo koristno. Čedalje trdnejše postaja mnenje: Boljše je samo nekak lastnega, pristnega, kakor pa Bog vé kako veliki (!?) uspehi, katere smo baje dosegli skupno. Namisel mi pri tem prihaja ona stara pripovedka o lisici in ojažu, katerega je prva prostovoljno vzela pod svoje streho. Jaz se je nekaj časa res stikal v kot lističnega brloga, a ko je postal bolj domač, tedaj si je mogočno okupiral ves prostor, tako, da je naposled morala še njegova dobrotnica lisica pobrati šila in kopita ter iti. Nekako na tak način bo menda tudi z našimi „nepoklicanimi gosti“, kateri se vedno bolj šopinjijo in domače čutijo pri nas. Toda preveč sem že raztegnil to stvar, ali prosim, g. urednik, oprostite, ker to je tako važno, da se ne sme prezeti, kajti to sem Vam le mimogrede omenil v spomin vseh onih, ki tako pridno skušajo oprati ta madež. Danes Vam hočem navesti le jeden slučaj, mislim, da je najnovejši, katerega gotovo še niste čuli. V srce me je zabolelo, ko sem čital „Freie Stimme“, da hoče naša nemška katoliška stranka za celovško okolico ustanoviti svojo posojilnico po Raiffeisenovemu sistemu. Za Boga, ali že nimamo osnovane take posojilnice, ki se imenuje: „Hranilno in posojilno društvo“? Ali vprašajmo se pa vendar, komu naj bi služila ravnokar ustanovljajoča se posojilnica? V celovški okolici prebiva poleg Slovencev, ki se še niso izneverili svojemu rodu, tudi nekoliko Nemcev. Po mišljenju so skoro vsi strastni nemški nacionalci; privržencev katoliške nemške stranke je v tej okolici tako bora malo, da bi jih niti opoludne z lučjo okrog iskaje ne našel 50! Za posojilnico je pa na vsak način treba vse drugačnega števila, kakor je ravno imenovano. Kar nas je Slovencev tu, imamo že svojo posojilno društvo, nacionalni Nemci pa nosijo denar ali ga hodijo iskati v svojo shrambo, katero imajo tudi v Celovcu. Kaj torej preostaja drugega, nego da hoče novonastovljeno društvo konkurirati z našim slovenskim zavodom. Nastati hoče na ta način mala državnica v državi. Konkurenco hočejo imeti na vse strani. Oinovali so si Jožtovo tiskarno ter kajigovoznico, da morejo tekmovati z ono družbo sv. Mohorja. Sedaj jim je še naša posojilnica na poti, tudi tej mislijo škodovati. Če se stokrat vprašujemo, kaj je vzrok ali je naše slovensko posojilno društvo premalo katoliško ali kaj je krivo temu? Premalo katoliško menda ne bode, ker se nabaja v rokah samo strogo katoliških mož, mej katerimi je tudi gosp. Val. Podgorc. Ali gospodje, ki hočejo osnovati novo jednako društvo, ne bi mogli nositi denarja v to naše posojilnico in hranilnico in bi potem dobivali iz nje denar? Toda njim ne diši, ker je to slovenska posojilnica, in ker v njej ne morejo oni zaukazovati, so si brž izmislili, da si ustanove lastno. Ne vemo sicer, ali se jim ta namera izvestu obnese, gotovo pa je, da skušajo oslabiti moč naše slovenske posojilnice. Taki prijatelji so torej ti nemški konservativci! J.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. novembra.

(Imenovanja v pravosodju) Mestni policijski komisar gosp. Fran Podgoršek je imenovan sodnim pristavom v Logatcu, sodni pristav v Logatcu, g. Fr. Cotman je premeščen v Litijo. Odbod gosp. Podgorška iz mestne službe moramo iskreno obžalovati. Gosp. Podgoršek je policijski urad izbral organizoval in izvrševal svoje posle vestno, marljivo in taktno tako, da je občinski svet imel opetovano priliko, izreči mu svoje priznanje.

(Komisija za pridobninski davek) Ta komisija se bo mogla že v kratkem konstituirati, ker se je po sporčilu „Fremdenblatta“ finančni minister že odločil, kako naj se sestavi komisija. Minister imenuje namreč predsednika in njegovega namestnika, ter polovico komisijjskih členov.

(Slovensko trgovsko pevsko društvo v Ljubljani) Vlada je potrdila pravila tega novega društva in mi le želimo, da postane središče in zbirališče narodnih trgovcev in trgovskih pomočnikov. Društvo se je ustanovilo pod ugodnimi avspicijami in si gotovo pridobi najsplošnejše simpatije.

(Volila.) V Prestki umrl župnik Martin Derčar je zapustil jako veliko premoženje. Meji drugim je volil 1200 gld. za dijaško ustanovo, družbi sv. Cirila in Metoda je zapustil 5547 gld.,

družbi sv. Mohorja 500 gld., ljubljanski dijaški kuhinji pa 200 gld.

(Iz Spodnje Idrije) se nam piše: „Slovenec“ ne ljubi resnice in zato mu tudi njegovi dopisniki najraje postrežejo z lažmi. In lagati zasajo, ti njegovi dopisniki, prav kakor da je to njih poklic. Porasa pri volitvi v Sp Idriji „Slovenec“ dopisnik ne more preboleti. Sedaj je za mislo in napisal dopis, kateri je priobčil „Slovenec“ dne 17. t. m. V tem dopisu kvasi dopisnik o neki „mokrašto liberalno narodni zvezi“, in sika vso stvar tako, kakor da so vsi tisti sami brezverci, ki so volili proti volji klerikalcev. Le počasi! Tudi mi smo se že naučili razločevati mej vero in mej duhovščino. Kakor nista sodnik in pravo jednaka nerazločljiva pojma, tako tudi ne vera in duhovnik. Kakor se mej sodniki najde ničvreden človek, tako se najdejo taki ničvredneži tudi mej duhovščino. Mi smo dobri katoličani in spoštujemo svojo vero, da bi pa bili duhovniki naši gospodarji, nezmočljivi in vsegamogočni, mi pa nih brezpravni hlapci, — tega pa ne! Dopisnikova trditve, da Poldetu diši županski stol, je smešna izmišljotina. Dopisnik bi pač raj naredil razpor mej sedanjim jako vestnim, marljivim in ob spoštovanjem županom in drugimi možmi. Resnično pa ja, da je gospoda kaplana dišal — d-želnozborski mandat! Govori se, da je v tem smislu agitiral po Kanjam-ljah. Da bi ljudi laglje ujel na svoje limonice, jim je menda obljuboval železne brvi in železne mostove. Popolna laž je, da je kdo stakal za „mokrašto“, da bi bili vpisani v volilni imenik, kajti samo jednemu se je uaredil rekurs. Resnica je tudi, da se ima dopisnik zahvaliti samo veleudašnosti očeta tpepaega otroka, da ni prišlo do tožbe, in resnica je tudi, da je dopisnik rekel dvema posestnikoma naj gresta po Poldeta, kadar ja bo treba obhajati. Gospod dopisnik! Pometajte najprej pred pragom Vaša družne, Vaših starišev, potem pred Polietovo hišo! Posnemajte našega g. župnika, in vladala bosta mir in sprava tudi v nas. Da bi Vam še kdaj kaj od-govarjali tega pač niste vredni.

(Iz Medvod) se nam piše: Goričane je zadela nesreča, da imajo schulverainsko šolo. Ta zavod obstojejo samo otroci fabriških delavcev. Tovarna se ne zadovoljuje samo s tem, da slovenske delavce kar mogoče izkoristi, polakomnila se je tudi njih otrok in jih sili v schulverainsko šolo. Na tej šoli poučuje učitelj, kateri je sicer strastem German, tako da začne kar besneti, če kje zagleda „Slovenski Narod“ ali vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda, ki pa kot učitelj ni dosti pridn. Otroci, obiskujoči njegovo šolo, niti slovenskih črk ne poznajo, dasi so vsi slovenskega roda, zato pa so se naučili besed in izrazov, katere obujajo radične slutnje...

(Privatni otroški vrtec v Kranju) Deželni šolski svet je dal okrajnemu šolskemu nadzorniku v Kranju, g. Andreju Žumru, dovoljenje, da ustanovi in vodi privatni otroški vrtec.

(Nesreča) V Majdičevam mliau v Kamniku je posestnik mizar Elvard Koblar, in sicer vsled lastne neprevidnosti. Padla je nanj dvigalica in ga tako pobila, da je naslednji dan umrl.

(Požari) V Tepah pri Polšniku v litij-skem okraju sta požorela posestnika Janez Vodišek in Franc Zagorc. Vodišek ima škode 1800 gld., Zagorc pa 1700 gld. Na Homcu v kamniškem okraju je ogeji unčil poslopja treh posestnikov. Skupna škoda znaša 2600 gld.

(Tatvina) Kakih 30 let star človek je posestniku Antonu Franku iz Bitenj v postojnskem okraju utradel iz hleva konja in ga odgual proti Ureanu. Tatu sledujejo.

(Osebna vest) Voditeljem okrajnega glavarstva v Slovenjem Gradci je imenovan komisar celjskega glavarstva Zoff.

(Narodni dom v Mariboru) je bil minolo soboto dozidan, te dni pa se nanj postavi streha.

(Politično društvo „Edinost“ v Trstu) priredi prihodajo nedeljo dne 28. t. m. popoldne v Bazovici v gostilni „Pri lipi“ gosp. Josipa Urbančiča javen shod, na katerem bo poročal tržaški deželni poslanec g. Vekoslav Gorjup o delovanju dež. zbora oziroma obč. sveta tržaškega.

(Slovenski klub na Dunaju) priredil je pred kratkim prvi večer v tej sezoni v lepi in prostorni dvorani hotela „zur goldenen Gate“. Prisotnih je bilo več dam, nekaj cerkvenih dostojanstvenikov (č. gg. dr. Sedej, mons. Jančar, župnik Bartelj, dr. Pavlica), izmej posvetne gospode omenim dvornega in sodnega odvetnika dr. Sashuna, prof. dr. Primožiča in dra. Pajka, pevovodjo M. Hubada, minist. tajnika dr. Ploja, došlo je več slovenskih učiteljev in tudi nekaj visokošolcev. Gosposodična Marica Luzarjeva igrala je kaj spretno in mnogim občutkom na citrah ter bila od vseh strani odlikovana. Nazdravljalo se je vč. g. dru. Sedeju, vrli rodbini Luzarjevi, najmlajšima častaima udoma slovenskega pevškega društva, gg. Mat. Hubada in Jak. Pukla. Čestitalo se je klubovima udoma gg. dr. Petru Labarnarju, ki je imenovan okr. glavarjem in g. Antonu Delesu, ki je odlikovan s Frau Josipovim vit. redom. Prijazen večer ostane vsem v prijetnem spominu.

— (Slušatelji Iovskega vsenčilščā) so pripravili profesorju dru. O. Balzerju, avtorju včeraj tudi v „Slovenskem Narodu“ kratko označenega odgovora na Mommsena, veliko ovacijo. Ko je stopil v dvorano, začeli so velikošolci ploskati, modroslovec Wroblewski pa se je zahvalil imenom slovenske mladine za krepko obrambo Slovanov. Profesor Balzer se je zahvalil za ovacijo ter dejal, da je smatral za svojo dolžnost braniti zgodovinsko istino ter zavračati neresnične napade na Slovane.

* (Tragedija treh rodbin) V Pragi so zapri oktobra meseca m. l. Karola Haina, poštnega opravilnika, ker so ga sumili, da je izmaknil de narčno pisano, v katerem je bilo 16 000 gl. Ker je nedostajalo dokazov, so porotniki Haina sicer oprostil, a poštna direkcija ga je disciplinarno potom odpustila. To je Hain tako belelo, da se ga je lotila melanholija in smrt. Sledajoč je prišlo na dan, da je opravilnik J. Samek t. t., kateri je služboval s Hainom na isti pošti. Samek je ves skesan priznal, da je vzel deset, ker se je hotel s svojo ljubico poročiti. Ta njegov čin pa je imel strašna posledice. Hain je umrl pred kratkim od žalosti, ker so ga po krivem sumnili. Njegovo staro mater je zadela srčna kap, umrla je kmalu. Poštni oficijal Urban pa si je domišljeval, da bi on po krivem obdolžen, zato je zblaznel ter pred par dnevi umrl. Tudi njegova soproga je vsled moževe smrti smorela. In končno je Samkova ljubica takisto duševno obolela, da baè ni upanja, da bi ozdravela. Tudi njena mati je vsed žalosti hudo obolela.

* (Denar in — slava) N davnno se je bajè povzdil neki podjeten stockholmski knjigozaložnik uglednemu norveškemu pisatelju, da natisne vsa njegova dela v švedski prestavi. „Razume se, da mi to podjetje ne boje neslo nikakega dobička; tu se gre samo za — slavo. Z to tudi za trdno pričakujem, da ne bodete zahtevali nobenega honorarja“, je pisal založnik. Pisatelj pa mu je sledede odgovoril: „V čudnih časih živimo. Pisatelji pišejo knjige radi — denarja, knjigozaložniki pa jih zalagajo radi — slavo. In vendar imajo založniki denar, pisatelji pa le — slavo.“

* (Ali smejo učiteljice kolesariti?) To vprašanje vzbura sedaj Pariz. Več učiteljic je bilo radi kolesarjenja nakrat odpuščenih ali pa premeščenih. Obč. svetnik Larisse je zato napelil proti dotičnim ravnateljstvom ostro spomemico. Da bi bili pariški ljudskoškolski ravnatelji toliko filistri brez poviha, ni verjeti. Bržčas so kolesarile učiteljice v oblekah, ki je bila vendar malo preveč — moderna. Ali pa so celo v hlačah poučevale.

* (Roparstvo v Španiji) V okolici mesta Granade se potika 10—12 roparjev, kateri so že veliko ljudij crpali. Nedavno so napadli bogatega posestnika, pridrili so v njegov grad, vzeli mu veliko denarja in drugih dragocenosti ter mu smartno ranili hčer, katera je klicala pomoči. Roparji morarajo biti zelo premeteni, kajti do sedaj je bil ves trud, ujeti jih, zaman.

* (Električno železnico preko morja) so naredili od brightonske obale do 6 kilometrov oddaljenega Rottingdeana Vagoni imajo obliko parovoza.

* (Ženski me tni odbornik) Občinski svetnik Klotz v Pensylvaniji je pomilovanja vreden človek. Kadar koli je imel kaj težavnega reševati, je — „obolel“. Kadar je pregloboko v kupico pogledal, je tudi — „obolel“. Nekega je dne je bil zato v strašnih škripcih. Neko stvar je bilo treba v obč. svetu najno rešiti, on pa je bil zopet „bolan“. Poslal je tedaj svojo 18letno hčer v mestni odbor; ta je tako dobro izvršila nalogo, da je ostala od tistihmal stalno mesto očeta v službi.

* (200 000 mark za zboldljaj moskita) Mr. Amberg v Luisviku se je bil zavaroval pri splošnem zavarovalnem društvu v Ijedinjenih državah soper nesrečo in za življenje. Pred par meseci ga je pičil moskit, vsled zboldljaja se mu zastropila kri in mr. Amberg je umrl. Njegova žena je zahtevala zavarovalno svoto 200 000 mark. Ker se je banka branila, jo je tožila pri sodišču. Prva in druge instanca sta gospo odklonili, najvišja instanca pa je izrekla sodbo, da je začela Amberga velika nesreča, ker je moral umreti in zato banka mora izplačati vso svoto. To se je tudi zgodilo.

Darila:

Prostovoljnemu gasilnemu društvu v Ljubljani je ficma G. Tönnies povodom svoje petdesetletnice podarila 80 gl.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 26. novembra. Opozicijske stranke so imele včeraj dolga posvetovanja glede korakov, katere naj store radi sklenjene premembe opravilnika. Ker nasvet, naj opozicijske stranke izstopijo iz drž. zbora, vsled odpora socijalnih demokratov in krščanskih socialistov ni obveljal, so Nemci to misel opustili in sklenili, da ostanejo v državnem zboru.

Revolucija v parlamentu.

Dunaj 26. novembra. Z bestijalno podivjanostjo se je opozicija uprla zahtevi, naj se v redu in dostojno reši borba strank. Prizori, kateri so se primerili, prekašajo vse, kar jih je bilo doslej, a desnica se ni dala ugnati. Predsedstvo je porabilo včeraj sklenjeno premembo opravilnika. V kuloirjih je bilo zbranih 60 redarjev pod vodstvom dveh policijskih komisarjev v uniformi. Vsled nezaslišanih brutalnostij je bilo predsedstvo primorano izključiti 13 poslancev.

Dunaj 26. novembra. Seja se je začela ob 1/2 12. uri. Komaj se je predsednik Abrahamowicz prikazal na svojem mestu, usula se je nanj ploha najustudnejših psov. Nemci in socijalni demokratje so nanj vpili „Schuft“, „Falot“, „Gauer“, in klicali „Ven ž njim“, „Vrzimo ga ven“. Socijalisti so se na to zbrali okrog predsedništva in nakrat je Berner kakor maček splezal čez ograjo, planil na Abrahamowicza in ga sunil s pestjo. Poslanci desnice so prihтели na pomoč. Za Bernerjem je splezal tudi Resel na predsedniški oder in za njim socijalist Beneš. Poslanca Udržal in Dyk sta vrgla Bernerja, Beneša in Resla z odra. Nastal je boj. Socijalisti so dobili brez števila zaušnic in udarcev s pestjo, ali to jih ni ustrašilo. Verkauf in Daszynski sta jim z raznimi Nemci prišla na pomoč, a socijalisti so stali v prvi vrsti, šli so za nemške nacionalce v boj in delali so tako, kakor sta jima v loži nahajajoča se voditelja dr. Adler in Pernerstorfer velevala. Vsled silnega hrupa je predsednik pretrgal sejo.

Dunaj 26. novembra. Socijalni demokratje so se škandalozno vedli. Daszynski se je vsedel na predsednikovo mesto, Resel pa je z obema nogama stopil na predsednikovo mizo in ob viharjem odobravanju razmetaval predsednikove spise. V tem so se odprla vrata in pod vodstvom policijskih komisarjev prišla je iz kuloarja v dvorano kolona redarjev. Ministerski predsednik jim je zaklical: „Laufschritt“. Ko je opozicija zagledala redarje, zagnala je silen vihar. Nemci so tulili kakor divje zveri in najeto galerijsko občinstvo jim je pomagalo. Policija je obstopila predsedništvo. Podpredsednika dr. Kramar in dr. Fuchs sta stopila k soc. demokratom, in Kramar jih je dvakrat pozval, naj takoj zapuste predsedniški oder. Socijalni demokratje so odgovorili s psovkami. Ko se socijalisti tudi pozivu reditelja posl. Langa niso odzvali, je Lang velel policiji, naj socijalne demokrate siloma odstrani s predsedništva. Zdaj je nastal uprav nepopisen prizor. Socijalni demokratje so se redarjem uprli z vso silo, pehali redarje od sebe in z rokami in z nogami suvali na vse strani. Nekateri so se vrgli na tla. Redarji so jih morali iz dvorane nesti, držeč jih za roke in noge. Odnegli so iz dvorane Bernerja, Resla, Steinerja, Hybeša, Kiesenwetterja, Verkaufa, Beneša in Daszynskega. Bila je silna gneča. Jeden razgrajavec je Kronawetterja z nogo sunil v želodec tako, da je omedlel in da so ga morali domov peljati. Mej tem, ko so redarji socijalne demokrate iz dvorane nosili, so Nemci na vso moč ploskali in se rogali redarjem in desnici, zlasti je Schönerer zasramoval redarje.

Dunaj 26. novembra. Ker se je mej popisanim prizorom pokazalo, kako soglasje vlada mej opozicijo in galerijskim občinstvom, ker je to občinstvo zasramovalo predsedstvo in opozicijo prirejalo ovacije, je predsednik ukazal, da se galerija izprazni. Levica je galerijsko občinstvo hujskala, naj se ne uda, naj

se siloma ustavi. Wolf pa je zaklical: Pri cesarskem dvorcu se že strelja!

Dunaj 26. novembra. Ko so ob 12. uri prišli ministri in predsednik Abrahamowicz zopet v dvorano, začeli so Nemci znova razgrajati in Badenija in Abrahamowicza psovati. pri čemer se je posebno odlikoval Wolf. Abrahamowicz je poklical policijskega komisarja in mu ukazal, odstraniti Wolfa. Wolf je psoval kakor pijan pobalin in zbežal k Pferscheju in Novaku, katera sta se ga oklenila. Redarji so Wolfa siloma odpeljali iz dvorane v predsedniško pisarno, kjer se je Wolfu naznanilo, da je za tri seje izključen, potem pa so ga odpeljali iz parlamenta na cesto.

Dunaj 26. novembra. Po odstranitvi Wolfa je predsednik prej pretrgano sejo zopet otvoril. V tem so se bili vrnili poprej siloma odstranjeni, a ne izključeni socijalni demokratje. Obsipali so predsednika z najinfamnejšimi psovkami kakor „Gauer“, „ehrlöser Hund“, „Zucht haus kandidat“ itd. Zlasti se je odlikoval Daszynski. Predsednik ga je dvakrat poklical k redu, ker pa se Daszynski za to ni zmenil, ga je predsednik izključil za tri seje. Redarji so morali Daszynskega siloma vleči iz dvorane, ker se je branil z rokami in z nogami.

Dunaj 26. novembra. V tem, ko so redarji imeli opraviti z Daszynskim, si je Schönerer naredil iz platna vrečo, nametal vanjo raznih rečij in tolkel ž njo po svojem pultu. Predsednik ga je izključil za tri seje in ga dal odpeljati iz dvorane. Schönerer se redarjem ni upiral. Podal je Kitlu in Turku roko in jima rekel „Heil“, potem pa šel, tuleč „Hurrah Germania“.

Dunaj 26. novembra. Po odstranitvi Schönererja je prevzel dr. Kramar predsedstvo. Opozicija ga je pozdravila s „Pfui“ in „Hanba“. Kramar je dal besedo grofu Stürgkhu, da utemeljuje svoj protest radi premembe opravilnika. Mej tem so socijalisti Kramarja neprestano psovali. Kramar je pretrgal sejo in izključil Steinerja ter ga dal odpeljati. Komaj je pa zopet otvoril sejo, začeli so socijalni demokratje na razne načine razgrajati, vsled česar so bili izključeni Schrammel, Verkauf, Kiesenwetter, Hybeš in še nekateri drugi, potem pa se je seja zaključila.

Dunaj 26. novembra. Prihodnja seja poslanske zbornice bo jutri ob 10. uri dopoludne.

Narodno-gospodarske stvari.

Osebni kredit po kranjski deželi.

(Spisal Ivan Lapajne.)

II.

Kako dobe osebni kredit mali kmetjski posestniki?

1.) V katerih zavodih?

Kranjska dežela šteje dandanes že precejšnje število raznih denarnih in kreditnih zavodov, ki skrbne na jedni strani, da se razpoloživi denar plodonosno naloži (hranilne vloge), na drugi strani pa, da zadobi domače prebivalstvo potrebni kredit (posojila). Ti kreditni zavodi se ločijo v hranilnice in posojilnice. „Hranilnic“ v pravem pomenu besede, ki so osnovane na podlagi hranilničnega zakona, je sedaj na Kranjskem 6. Najstarejši in najbogatejši tak zavod, ki je po svojih pravih prav za prav le „društvo“, je „kranjska hranilnica“ v Ljubljani, ki deluje z najboljšim uspehom že nad 75 let. Za njo je najstarejša hranilnica mesta Kočevskega. Mlajše pa so v najnovejši dobi osnovane hranilnice mest: Ljubljana, Kranj, Novomesto in Radovljica. Razen teh denarnih zavodov, „hranilnic“, se nahaja na Kranjskem danes še 63 „posojilnic“, ki so vse osnovane na podlagi združnega zakona z dne 9. aprila 1873. l., oz. postave z dne 1. junija 1889. l. Radi tega so te slovenske posojilnice registrovane zadruga, deloma z omejeno (7) deloma z neomejeno (56) zavezo. Mej vsemi temi zavodi je le jeden, ki deluje že nad 40 let, in ki je bil ustanovljen še pred omenjenim združnim zakonom; ta zavod je „Obrtno pomožno društvo“ v Ljubljani, ki danes seveda ni nobeno „društvo“ več, ampak je kot „zadruga“ urejeno. Vse te posojilnice, katerih poslovna leta so različna (od 1 do 40 let), imajo ponajveč svoj sedež v sodnijskih okrajih, tako da smem reči, da je na Kranjskem v 31 sodnijskih okrajih že 63 okrajnih posojilnic. Le 3 sodnijski okraji še nimajo svojega denarnega za-

voda, t. j. Tržič na Gorenjskem in kečevski okraj, ter novomeški okraj (v Novemestu pa je braunčica) (Dalje prib.)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 24. novembra: Neža Čebular, delavčeva žena, 58 let, Karlovska cesta št. 16, bronchitis. — Marija Bizovičar, gostija, 84 let, Streliške ulice št. 12, ostarelost.
V otroški bolnici:
Dne 25. novembra: Reza Močnik, delavčeva hči, 4 leta, dušljivi kašelj.
V deželni bolnici:
Dne 23. novembra: France Oman, delavec, 15 let, jetika.
Dne 24. novembra: Alojzij Hlebec, delavčev sin, 4 mesece, opeklina.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Novembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
25.	9. zvečer	740.3	-18	p. m. svzh.	oblačno	
26.	7. zjutraj	743.3	-3.6	sr. svzh.	jasno	3.5
	2. popol.	744.5	-0.5	sr. jzav.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 0.9°, za 0.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 26. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	25	"
Avstrijska zlata renta	122	"	80	"
Avstrijska krona renta 4%	102	"	20	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	85	"
Ogerska krona renta 4%	100	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	947	"	—	"
Kreditne delnice	353	"	75	"
London vista	120	"	05	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	95	"
30 mark	11	"	78	"
20 frankov	9	"	55	"
Italijanski bankovci	45	"	37 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	68	"

Dne 25. novembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	160	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191	"	75	"
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	129	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlisti zast. listi	98	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	430	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	28 1/2	"

Št. 3091.

Razglas.

Uradni prostori c. kr. deželne sodnije v civilno pravnih zadevah nahajajo se v hiši baronice de Traux

na Bregu št. 20;

uradni prostori deželne sodnije v kazenskih zadevah, okrajne za m. d. sodnije v kazenskih zadevah in državnega pravdnitstva pa

v Hrenovih ulicah št. 11/a

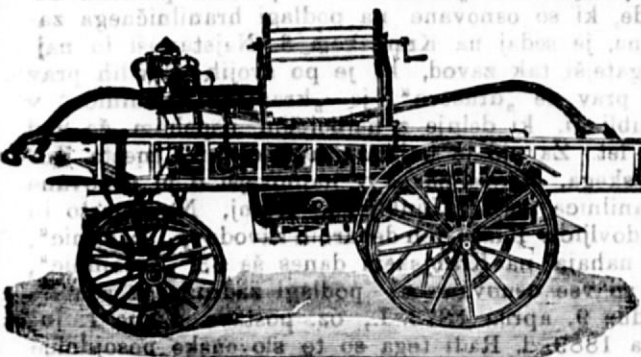
kjer se bodo za naprej tudi porotne razprave vršile.

C. kr. dež. sodnije predsedništvo v Ljubljani

dne 18. novembra 1897.

Cech R. A. SMEKAL Cech Moravska Moravska

c. kr. priv. tovarna brizgalnic, cevij in kmetijskih strojev

priporoča vsake vrste brizgalnic in cevi za ognjeglasna društva ter kmetijske stroje po najnižji ceni tudi na obroke.

Podružnica: R. A. Smekal v Zagrebu.

Slavna tvrka R. A. Smekal, podružnica Zagreb.

Vsa čast Vam! Napravil sem dne 5. septembra t. l. vajo in sem povabil sosedna društva in naša bizgalna je dvema vodo dajala tako, da niti shajati nista mogli. V K. Vas bodem toplo priporočal, kar sem že jedenkrat storil. Sledi Vam tudi potrdilo in zahvala od odbora požarne brambe.

Koroška Bela (Gorenjsko), dne 13. septembra 1897.

A. Potočnik m. p.

Trgovski pomočnik

z najboljšimi spravevali, izurjen v vseh strokah trgovstva išče službo do 1. ali 15. decembra. Popudbe naj se pod „Trg. pomočnik“ pošiljajo upravnitstvu „Slovenskega Naroda“ (1815-2)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevici, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kečevje. — Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano, j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevici, Solnograda, Linc, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevici, Solnograda, Linc, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linc, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 5 m. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kečevja. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (952-271)

Trgovski pomočnik

izučen trgovine z mešanim blagom, zmožen slovenskega in nemškega jezika, si želi premeniti svojo sedanjo službo. Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati na upravnitvo „Slovenskega Naroda“ (1819-2)

Pisarja

z večletno prakso, neozenelega, veččega obih deželskih jezikov, vzprejme dr. R. Bežek, c. kr. notar v Zatičnu. (1801-3)

Za justične uradnike!

Slasom just. minist. ukaza z dne 9. avgusta t. l. bodo gospodje justični uradniki s početkom l. 1898. javne obravnave opravljali v

talarju in baretu.

S tem dajeva na blagovoljno znanje, da moreva iste dobavljati po najnižjih cenah in prosiva gospode uradnike, da vpoštevajo najino ponudbo, ako si omislijo tako obleko.

Zagotavljajoča najcenejšo in najsolidnejšo postrežbo, se priporočava z

velespoštovanjem

Gričar & Mejač v Ljubljani Brežinove ulice št. 9.

„Kondor“.

1788-6

„Helios“.

1789-6

Prva in najstarejša zaloga klavirjev

v Ljubljani, Florijanske ulice št. 50

si usoja naznanjati velecejenemu p. n. občinstvu v Ljubljani in okolici, da ima na prodaj po najnižjih cenah od danes naprej kratke klavirje in pianine najbolje vrste, ki so danes došli, iz najbolje renomiranih dunajskih tvrdk: c. kr. dvorni dobavitelj Kutschera, zadruga „Lyra“, Stelzhammer itd. Popolnoma novi klavirji od 240 gld. naprej s 15letnim jamstvom: se oddajajo na obročna plačila; izposojajo se od 2 gld. naprej. Stari klavirji se jemljejo v zameno, vbiranja in poprave se izvršujejo najtočnejše.

Z velespoštovanjem

(1710-6)

Ferd. Dragatin.

R. DITMAR

c. kr. dež. priv.

D tovarna za svetilke in kovinsko blago na Dunaju

I Petrolejske svetilke

T Moderator-svetilke

M Električni razsvetljevalni predmeti od najprostejših oblik do najelegantnejše oprave in v vseh vrstah.

A Instalacije

R električne razsvetljave. Ditmar-jeve svetilke v vseh renomiranih prodajalnicah svetilk.

Tovarniška znamka.